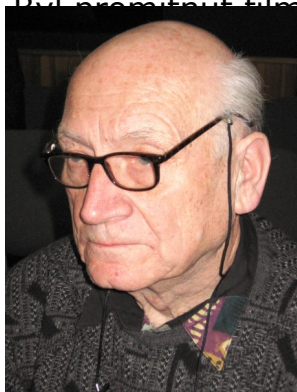

□□□□CKKP :: Volný večer 20.října 2008□□□□□

□

Úvodem večera nám zopakoval Zdeněk Kopka výsledky soutěže RAV.

Byl promítán film Josefa Maršíka „Šedesátiny“.

Tento film na soutěži byl oceněn, pouze autor nebyl přítomen. Zastupoval ho jeho filmový spolupracovník. Josef Maršík v době soutěže natáčel na zakázku dostihové závody, a jak sám říkal, mohl při nich přijít o život. V cílové rovince se postavil tak

nešikovně, že ho jeden kůň srazil na zem, a ostatní přes Pepu přeskočili tak šikovně, že mu vůbec neublížili. Dokonce ani kamera nepřišla k úrazu. Celou tuto akci prý natočila nějaká přítomná videoamatérka. Ta záznam Pepovi dala, a tak snad brzy v klubu uvidíme, co tam ten Pepa dováděl.

Na drobných příležitostech k jeho filmu se promítl další snímek,

o kterém se také moc nediskutovalo. Jen autor byl pochválen za dobře odvedenou reportáž. Byl to záznam z oslav, které v klubu proběhly 13.října 2008

/Pražan-Tuščák-článek na níže/.

Dalším snímkem Milana Haškovce byl poetický pohled na Stromovku . Ten si na tomto snímku vyzkoušel novou kameru, a členové konstatovali, že záběry pořízené touto tříčipovou kamerou vycházejí lépe při nižší hladině osvětlení.

Třetí snímek pana Jágra neprošel technickým zařízením, DVD nahráno v nějakém divném programu.

Místo toho jsme si promítli a probrali jeho film Livetel, který zabodoval na RAV. Jako všechny filmy pana Jágra, tak i tento byl natočen fotoaparátem, čímž bohužel technická kvalita trochu trpí.

Čtvrtým promítaným dílkem byl snímek „Dakota DC-3“, 5 min. dlouhý, autora Jiřího Ployera. Autor vtipným způsobem pojednává o historii tohoto letadla, které je stále vystaveno na letišti Ruzyně. Tomuto snímku byla vytknuta nevyváženost zvukové stopy

v komentáři.

V půli večera se do klubu dostavil náš pokladník Petr Vančák. Vrátil se z měsíční cesty po Argentině. Srdečně jsme ho přivítali a byli jsme rádi, že přišel zdráv a v celku. Z jeho poslední cesty, před dvěma lety ho z Alp přivezla záchranka, celého

polámaného. Půl roku si pak poležel v nemocnici. Letos, jak vyprávěl, byl v Argentině pěšky, někdy jeli i autostopem. Většinou ale používali k přesunům veřejnou dopravu. Jeli ve třech. Kazet prý natočil dost, tak se máme na co těšit.

Pátým filmem bylo moje dílko „Jičín – město pohádek“. Film vzbudil značnou diskuzi mezi členy klubu. Diskuzí pro mě velmi zajímavou a určitě dle některých připomínek

film poupravím.

Posledním snímkem večera byl film autora Roberta Vachule. Pan Vachule je povoláním vychovatel nevidomé mládeže. Svým snímkem nám velmi zajímavým

způsobem přiblížil svou nelehkou práci a způsob, kterým nevidomí poznávají okolní svět – a zároveň ukázal postup práce rekonstruovaného historického stavebního jeřábu, poháněného lidskou silou. Velmi zajímavý snímek byl odměněn silným potleskem.

Zapsal Antonín Ečer